

Algemene wet inzake rijksbelastingen

Amendementen van de heer Van Leeuwen

Nr. 17

Ondergetekende heeft de eer de navolgende amendementen voor te stellen:

I

Na **artikel 18** wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende als volgt:

Artikel 18a. 1. Indien uit enig feit blijkt, dat een aanslag of navorderingsaanslag tot een te hoog bedrag is vastgesteld, dan wel dat een in de belastingwet voorziene vermindering of ontheffing ten onrechte achterwege is gebleven of tot een te laag bedrag is verleend, terwijl daartegen geen rechtsmiddel meer kan worden aangewend, verleent de inspecteur op verzoek van de belanghebbende bij uitspraak teruggaaf van de te veel geheven belasting.

2. Het recht op teruggaaf vervalt door verloop van vijf jaren na het tijdstip waarop de belastingschuld is ontstaan. Artikel 11, vierde lid, is te dezen van toepassing.

3. De inspecteur zendt een afschrift van de uitspraak bij aangetekende brief aan de verzoeker of reikt het hem tegen ontvangbewijs uit.

II

Na **artikel 22** wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende als volgt:

Artikel 22a. 1. Indien uit enig feit blijkt, dat belasting die op aangifte behoort te worden voldaan of afgedragen, ten onrechte of tot een te hoog bedrag is betaald, terwijl daartegen geen rechtsmiddel meer kan worden aangewend, verleent de inspecteur op verzoek van de belanghebbende bij uitspraak teruggaaf van de te veel geheven belasting. Met ten onrechte of tot een te hoog bedrag betaald zijn wordt gelijkgesteld het geval waarin een in de belastingwet voorziene vrijstelling of vermindering van inhouding van belasting, dan wel een teruggaaf van belasting ten onrechte achterwege is gebleven of tot een te laag bedrag is verleend.

2. Het recht op teruggaaf vervalt door verloop van vijf jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belastingschuld of de aanspraak op teruggaaf is ontstaan.

3. De inspecteur zendt een afschrift van de uitspraak bij aangetekende brief aan de verzoeker of reikt het hem tegen ontvangbewijs uit.

Toelichting

Deze amendementen strekken ertoe de belanghebbenden recht te verlenen op teruggaaf van belasting, indien zich feiten voordoen, waaruit blijkt, dat de belastingschuld te hoog vastgesteld is, maar waarvan het bestaan hun tijdens de vaststelling van die schuld redelijkerwijze niet bekend behoefde te zijn.

VAN LEEUWEN.